

הגיעה מהשמיים

כתבה וצילמה: אורלי זלצר

נטשה סיפרה לי כי החיים בביתה של סבתי בחיפה הם "ברמה גבוהה" לעומת החיים במו"ל דרובה אבל ביקשה להדגיש עד כמה העבודה שהיא עושה אינה קלה ופשוטה עבורה. היא למד עשה עושה את רוב עבודות הבית, מקלחת את סבתי, מחליפה לה בגדים, עוסקת בכל עבודות הבית כמו סדר וניקיון. עבור סבתי היא למעשה אוויר קשבת ברוב שעות היממה, ברגעי בדידות וברגעי האושר.

כששאלתי על הריחוק מהמשפחה שלה במולדובה ועל הגעגועים לכולם בהקו עיניה וחשתי עד כמה קשה לה. היא סיפרה על הקשר שלה עם המשפחה באינטרנט והודתה לנו על כך שהעמדנו נקודת אינטרנט במיוחד עבורה בחדרה. "אני שמחה בחלקי והמטרה מקדמת את האמצעים", היא אומרת אבל מדגישה, "הגעגועים למשפחה קשים, אני חושבת עליהם כל הזמן".

חשתי בהחלט שהקשר שלי לנטשה ודרכה לתחושות של העובדים הזרים בארץ התהדק, כיום אני מבינה שעבורנו זה מתנה ועבודה זה תקווה לחיים טובים יותר למשפחה במולדובה. פגשתי אישה מצחיקה ועדינה שמעניקה לסבתא את כל עולמה שעבודה היא משענת ותקווה לאריכות חיים.

■ אורלי זלצר היא סטודנטית בקורס צילום כמקצוע שנה ב'.

בימים האחרונים אנו שומעים רבות על נושא העובדים הזרים ומבקשי המקלט ובעיקר על "המלחמה" שמנהלת כנגדם הממשלה. מצב זה מעורר בי את הרצון ללמוד ובעיקר לחוש את התחושות שאותם עובדים חשים בימים אלה בארץ.

סבתי מטופלת על-ידי נטשה, עובדת זרה שהגיעה ארצה ממולדובה. נטשה מטפלת בסבתי לילות כימים עם כל הלב והנשמה ועל כן ביקשתי להיפגש עימה וללמוד על העור-בר עליה.

נטשה עובדת חוקית בעלת רישיון עבודה, היא דוברת רומנית מה שמקל על שגרת היום-יום שלה ושל סבתי, כי קשיי שפה אין לשתים.

